

poničená svodidla, sestoupili po náspu a postupně se jí ztratili z dohledu.

Ospalost už ji přecházela. Strčila ruce do kapes a rozhlížela se po svém nadřízeném důstojníkovi.

Když inspektor Devon Sharp v noci zavolal, ostré zvonění mobilu ji vytrhlo ze spaní. Její partner Adam jen hlasitě zaklel, otočil se na druhý bok a přetáhl si peřinu přes hlavu.

Za chvíli se tiše vykradla z ložnice a Adam už zase pochruoval.

Teď šla po krajnici a litovala, že si na sebe nevezala o jednu vrstvu oblečení víc.

Dálnice byla v tom místě vyvýšená a bičoval ji ostrý vítr. Kolem dokola se rozkládaly jen pole a louky, které před rožmary počasí nijak nechránily.

Blížila se k sanitce a u otevřených zadních dveří uviděla policistu v uniformě. Pozorně se rozhlížel. Všimla si, že zdravotníci jsou uvnitř, a zvědavě tam nakoukla.

Starší žena a její mladší kolega pracovali jako dobře sehraný tým. Skláněli se nad pacientem a domlouvali se krátkými, úsečnými větami.

V kabině vozu mezitím chrastilo ve vysílačce. Dispečer z Ashfordu jim klidným a vyrovnaným hlasem sděloval potřebné informace.

Kay ucítila dezinfekci. Pozorovala zdravotníky při práci, tékala pohledem po použitém náčiní a říkala si, jak dlouho jim asi trvá po návratu na stanoviště všechno zase vyčistit a uklidit.

„Museli ho z vraku vystříhat,“ ozval se za ní Sharp.

Kay se k němu otočila. „Jakou mu dávají naději?“

„Má poranění hlavy. Když ho odnášeli na nosítkách, postihla ho srdeční zástava. Takže nic moc.“

Kay si zastínila oči proti blikajícím světlům i dešti a pohlédla na dálnici.

Podél jejich kordonu teď projížděl prakticky nepřetržitý proud kamionů a sem tam mezi nimi i osobní auto. Všichni jeli pomalu, protože je už několik mil před místem nehody varovaly světelné tabule.

Zpod kol stříkala voda a na krajnici, kde Kay stála, už se tvořily kaluže. I když věděla, že policejní kordon drží provoz v bezpečné vzdálenosti od nich, pokaždé podvědomě couvla, když se přiblížil obzvláště velký kamion. V proudu vzduchu, který s sebou strhával, se její drobná postava vždycky až zachvěla.

„Jiné auto nebouralo?“

„Ne. Hlídka tamhle zprovídá řidiče nákladáku – parkoval v odstavném pruhu, když se to stalo.“

Mezitím na ně zavolal zdravotník ze sanitky a přidřepł si u nich.

„Je stabilizovaný, za chvíli vyrážíme.“

„Díky,“ řekl Sharp. „Kam ho povežete – do Maidstone?“

„Jo, máme ho vzít tam.“ Zdravotník seskočil ze sanitky a chystal se zavřít křídla dveří. „Ale nevsadil bych si na něj ani pětník, že přežije.“

Sharp kývl na jednoho z policistů. „Jeďte s nimi. Jestli něco řekne, chci to vědět.“